

est subditū esse deo: et mortalem non
paria deo sentire. Urabat autem hic
selektus dñm a quo nō esset misericor-
diam cōsecutus: et civitatem ad quā
festinās veniebat: ut eā ad solū dedu-
ceret ac sepulcrū cōgestorū faceret. nūc
oprat liberā reddere: et iudeos quos
nec sepultura quidem se dignos habi-
turum. sed auibz ac feris diripiendos
traditurū. et cum parvulis extermina-
turū dixerat equales nunt arthenien-
bus facturū pollicetur: templum etiā
sandum qđ prius respoliaverat. opti-
mis donis ornaturū: et sancta vasa
multiplicaturū. et pñentes ad sacri-
ficia sumptū. de redditibz suis presta-
turū: sup̄ hec et iudeum se futurū: et o-
mnem locū terre pambulare. et pōi-
raturū dei potestate. Sed nō cessantibz
doloribz: sup̄venerat enī in eū iustum
dei iudiciū: desperās scripsit ad iudeos
in hunc modū deprecationis epistolā
hec cōtinent. Optimis civibz iudeis:
plurimā salutem et bene valere. et esse
felices: rex et princeps antiochus. Si
bene valeatis et filij vestri et ex sententia
vobis cuncta sūt: maximas agimus
gratias. Et ego i infirmitate cōstitus.
vestri autem memor benignit̄ reuersus
de persidis locis et infirmitate gravi
apprehensus necessariū duxi p cōmuni
utilitate curam habere: non desperās
mementis: sed spem multam habens
effugiendi infirmitatē. Respiciēs autē
qđ et pater meus quibus temporibus
in locis superioribz ducet exercitum
ostendit qđ post se susceperat principatū:
ut si quid contrariū accideret aut diffi-
cile nūciaret: scientes hī qđ i regionibz
erant cui esset rerum summa decelida
non turbarent: ad hec considerans de
proximo potentes quosq; et viduos.

temporibz insidiātes et eūcum repe-
dātes. designavi filiū meū antiochū
regem quē sepe recurrē in superiora
regna multis relictum cōmendabā: et
scripsi ad eū que sibi dā sūt. Pro itaq;
vos et pro memores beneficiorū publi-
ce et pñatim: ut unusquisq; cōsecrēt si-
dem ad me et ad filiū meū. Confido
enim eum modeste et humane adurū
et sequentē ppositum meū: et cōmunē
vobis fore. Igit̄ homicida et blasphemus
pellime passus: et ipse alijs
tradaverat. peger in mōtibz miserabi-
li obitu vira fūdus ē. Trāsterebat autē
corp⁹ philippus tolladane⁹ ei⁹: qui
metuens filiū antiochi ad ptolomeū
philometora i egip̄ū abiit. **M**
achabeus autē et qui cum eo erāt
dñō se p̄gare tēplū quidē et civi-
tate recepit: aras autē quas alienige-
ne p platas stuxerant: itaq; delubra
tanolū ē. Et purgato templo aliud
altare fecerūt: et de ignitis lapidibz
gne cōcepto sacrificia obtulerūt post
bñitiū: et incensum et lucernas. et pane
propositionis posuerūt. Quibz gestis
rogabāt dñm p̄stari in terra: ne am-
plius talibus malis incidere. Sed
et si quādo peccassent. ut ab ipso mi-
nus corripem̄: et nō barbaris ac blas-
phemis hominibz traderentur. Qua
die autē templū ab alienigenis pollu-
tum fuerat: contigit eadem die purifi-
cationē fieri vicissima et quita mensis
qui sūt casleu. Et cum leticia diebz o-
cto egerūt in modū tabernaculorū: re-
cordātes qđ āte modicū temporis di-
em solentē tabernaculorū i mōtibz
et in speluncis more bestiarū egerant:
propter qđ arborē et ramos virides et
palmas p̄stetāt ei⁹ qđ p̄stauerat mun-
dare locū suū. Et decurrerūt cōmuni

precepto et decreto uniuerse genti iude-
orū omnibus annis agere dies istos.
Et antiochi quidem qui appellatus
est nobilis. vice recessus ita se habuit.
Fuit autē de eupatore antiochi im-
p̄i filio que gesta sunt narrabimus:
breuiates mala que i bellis gesta sūt.
Hic enim suscepto regno cōstituit sup̄
negotia regni lītham quēdā phenici⁹
et sūrie milicie principē. Nā ptolome⁹
qui dicebatur mace: iusti tenax rega
iudeos esse cōstinuit: et p̄cipue p̄per
iniquitatē que facta erat in eos: et pa-
tēre agere cū eis. Sed ob hoc accusat⁹
ab amicis apud eupatōrē: cū frequēter
proditor audiret eo qđ cyp̄ū credidit
sibi a philometore deseruisset. et ad
antiochum nobilē translatus. etiam
ab eo recessisset: veneno vitam finivit.
Hogias autē cum esset dux locorū as-
lūpis aduentis frequēter iudeos debel-
labat: iudei vero qui tenebāt oportu-
nas munitiones fugatos ab ipso co-
lūmis suscipiebāt: et bellare tēptabant.
Ij vero qui erant cū machabeo: per
orationes domini rogantes ut esset
sibi adiutor. impetū fecerūt i municio-
nes ydumeorū: multaq; vi insistentes
loca obtinuerūt. occurrentes intereme-
runt: et omnes simul nō min⁹ a viginti
quibz milibz trucidauerūt. Quidā autē
cū cōfugissent in duas turres valde
munitas. omne apparatus ad repu-
gandū habentes: machabeus ad e-
orum repugnationē relido sūmone et
iosepho itenq; zacheo. et ijs qui cum
ipsis erant sacis multis: ipse ad eas qđ
amplius purgebāt pugnas cōuersus
ē. Ij vero qđ cū sūmone erāt cupidita-
te ducti a quibzlibet qui in turribz erāt
suasi sunt pecunia: et septuaginta mi-
libz didragmis acceptis dimiserūt

quosdā effugare. Cū autē machabeo
nunciatū esset qđ factum est: principi-
bus ipsi cōgregatis. accusauit qđ pecu-
nia fratres vendidissent. aduersarijs
eorū dimissis. Hos igit̄ p̄ditores sa-
dos irescedit: et cōfelli duas turres occu-
pauit. Armis autē ac manibz omnia
prosperare agendo in duabus muniti-
onibz plusquā viginti milia pemit.
Et timotheus qui prius a iudeis fue-
rat superatus conuocato exercitū pere-
grine multitudinis et cōgregato equi-
tatu asiano aduenit: quasi armis iu-
deam capturus. Machabeus autem
et qui cum ipso erant appropinquāte
illo deprecabantur dñm caput terra
aspergentes. lumbosq; cilicis p̄ndi-
ad altaris crepidinē puoluit: ut sibi
propitius inimicis autem eorū esset ini-
micus: et aduersarijs aduersaret sicut legē
dicit. Et ita post orationē sūp̄is armis
longius de ciuitate p̄cedēs: et p̄ami
hostibz effecti relederūt. Primo autē
solis ortu utriq; commiserunt: isti qui
dem vidorie et prosperitatis sp̄sore
cum virtute dñm habētes: illi autem
duce belli animū habebāt. Sed cum
vehemens pugna esset apparuerunt ad-
uersarijs de celo viri quinq; in equis.
frenis aureis decori ductatū iudeis pre-
stantes: et quibus duo machabeum
mediū habētes armis suis circūseptū
incolumem cōsecrabāt: i aduersarios
autē tela et fulmina iaciebāt: et quo
et cecitate confusi et repleti perturbatio-
ne cadebāt. Inrescidi sunt autē vigin-
timilia quingēti. et equites septem. Ti-
motheus vero confugit in gazaram
presidiū munitū cui p̄erat treas: ma-
chabeus autē et qui cū eo erant letatē
oblederūt presidii diebz quatuor. At
hī qđ intus erant loci firmitate cōfili